

Arrest

nr. 132 291 van 28 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 mei 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. LECOMPTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 november 2013 diende verzoeker een derde aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, als echtgenoot van mevrouw V.A. Het partnerschap werd bewezen door middel van een afschrift van de huwelijksakte.

1.2. Op 24 februari 2014 nam verzoeker kennis van de uitnodiging om voor 19 maart 2014 de volgende documenten over te leggen: recente bewijzen van de Belg met betrekking tot de laatste 12 maanden: een attest van het ziekenfonds met een overzicht van de recente invaliditeitsuitkeringen die mevrouw

A.V. ontving alsook een bewijs dat zowel de Belg als familielid een ziektekostenverzekeringen hebben die alle risico's in België dekt (geen SIS-kaart): de attesten die voorgelegd werden waren niet meer geldig en dienden vernieuwd te worden.

1.3. Op 8 mei 2014 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dat is de thans bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

***“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLUF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN
MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN***

In uitvoering van artikel 52, §4, 5° lid het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 08.11.2013 werd ingediend door:

Naam: Z.

Voornaam: M.

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum : 05.07.1972

Geboorteplaats: Guelmim

Identificatienummer in het Rijksregister: 72.07.05 671-61

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: Onkerzelestraat 159, 9500 Geraardsbergen

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. '

Als bewijs van ziektekostenverzekering legt de referentiepersoon attesten van het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen d.d. 25.02.2014 voor waaruit blijkt dat zowel zijzelf als haar familieleden als betrokkene niet in regel zijn voor de ziekenfondsdiensten.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI dient te worden ingetrokken.

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een samengegenomen enig middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 40ter, 42 en 62 van de vreemdelingenwet.

2.2. Verzoeker licht zijn middel als volgt toe: *“EERSTE middel: Schending van artikel 40ter van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen (verder Vreemdelingenwet); Doordat: Er geen rekening werd gehouden met de neergelegde documenten, meer in het bijzonder de attesten ziektekostenverzekering En Doordat: de overheid op eenvoudig verzoek zelf bepaalde administratieve documenten kan opvragen en naar regelmatigheid nakijken Terwijl: artikel 40ter van de Vreemdelingenwet aangeeft dat de vreemdeling*

moet aantonen dat hij over ziektekostenverzekering beschikt. En terwijl verzoeker bewijs heeft voorgebracht van dergelijke aansluiting. Zodat: de bestreden beslissing moet worden verbroken.

Motivering: Art 40ter: - dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden Dat de bevoegde Staatssecretaris ten onrechte aanneemt dat er geen attest of bewijs van voldoende ziektekostenverzekering voorhanden is. DVZ meent te kunnen lezen dat het attest NIET in regel is, hetgeen uiteraard niet het geval is. Bijdrages dienen op vervaldag te worden volstort en niet vooraf. Verzoeker (en partner) werden steeds gedekt door een geldige verzekering. Verzoeker toont dit aan middels attest van het neutraal ziekenfonds dd. 19 mei 2014 dat hij steeds gedekt is geweest. Dat er dan ook een verkeerde lezing gebeurde door DVZ. Bovendien kan DVZ op eenvoudig verzoek bij de aangegeven mutualiteit navraag doen naar de stand van de verzekering. DVZ heeft de plicht om bij enige twijfel de nodige stukken op te vragen. Dit volgt uit de zorgvuldigheidsverplichting van de overheid. Bovendien rust er ook op de Staatssecretaris een verplichting om met de kenbare gegevens rekening te houden. De diligente houding wordt van alle partijen verwacht (zie hierover verder). Dat de Belgische staat perfect in staat is als beheerder van de sociale zekerheid, de RSZ, schooltoelages etc... de verzekering van verzoeker na te kijken.

TWEEDE middel: Schending van artikel 42 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen (verder Vreemdelingenwet) zoals gewijzigd door de wet van 08 augustus 2011 (art. 10) in werking getreden op 22-09-2011

Doordat: 1. Er geen rekening werd gehouden met het geheel van de elementen van het dossier
Doordat: 2. Er geen enkele vraag houdende het overleggen van bijkomende bescheiden of inlichtingen werd gevraagd aan verzoeker (of diens Belgische echtgenote);

Terwijl: 1. Er rekening diende gehouden te worden met het geheel van elementen eigen aan het dossier
2. De overheid zelf een actieve rol moet spelen in de zaak en zich niet mag veroorloven louter passief aan de zijlijn te staan Zodat: de bestreden beslissing moet worden verbroken.

Motivering:

Artikel 42 Vreemdelingenwet:

Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier. Indien aan de voorwaarde betreffende de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede lid en in artikel 40ter, tweede lid, niet voldaan is, dient de minister of zijn gemachtigde op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.] W 2011-07-08/29. art. 10, 058; Inwerkingtreding: 22-09-2011 (eigen markering)

GEHEEL ELEMENTEN EIGEN AAN HET DOSSIER

De overheid moet bij het nemen van zijn beslissingen alle elementen mee in overweging nemen welke een invloed kunnen hebben op de beslissing. In het geval van de gezinshereniging werd deze bepaling zelf expliciet opgenomen in de Vreemdelingenwet. De bepalingen ingevoegd bij Wet van 8 juli 2011 laat op dit punt geen enkele ruimte voor interpretatie. De Overheid heeft de plicht rekening te houden met ALLE elementen eigen aan het dossier van de verzoekende partij. Als geheel van elementen moet niet enkel aanzien worden als het geheel van aanwezige stukken in het dossier maar moet veel ruimer geïnterpreteerd worden. Van zodra de overheid vermoeden of kennis heeft van bepaalde elementen moet de overheid hiermede rekening houden. In het geval van verzoeker is het duidelijk dat de overheid kennis had van de (verschillende) voorgaande aanvragen, de naam en aansluitingsnummer van de mutualiteit en dan ook kon nagaan of haar informatie correct en volledig was. Door hier geen rekening mee te houden schendt de overheid (Staatssecretaris) de bepalingen van artikel 42 Vreemdelingenwet.

OVERLEGGEN VAN BIJKOMENDE BESCHIEDEN OF INLICHTINGEN

De Vreemdelingewet legt aan de overheid de plicht op om indien er twijfel of onduidelijkheden zouden zijn inzake de aanvraag 40ter Vreemdelingen om bijkomende inlichtingen of stukken op te vragen.

Indien - quod non - de overheid niet instaat zou geweest zijn om de behoefteanalyse uit te voeren of na te gaan hoe het gezin van verzoeker in zijn behoeften voldeed, dan diende de Staatssecretaris zelf actief aan verzoeker bijkomende inlichtingen te vragen. Het is pas indien verzoeker de gevraagde inlichtingen niet binnen een redelijke termijn zou kunnen aanleveren dat de overheid gerechtigd zou geweest zijn om een beslissing te nemen zonder rekening te moeten houden met de niet gekende of ontbrekende gegevens. De Staatssecretaris heeft zich in dit dossier beperkt tot het nemen van een beslissing zonder de nodige onderzoekshandelingen te stellen en heeft hierdoor art. 42 Vreemdelingenwet geschonden.

DERDE Middel: schending artikel 62 Vreemdelingenwet Dit is een schending van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier.(A. COOLSAET en I. OPDEBEEK, Formele motivering van bestuurshandelingen, Brugge, die keure, 1996, 9-11 en 103 en de aldaar aangehaalde rechtspraak: R.v.St., Rammant, nr. 25.491, 18 juni 1985, R.W., 1986-87, 311; R.v.St., n.v. Cimenteries, nr. 26.852, 9 juli 1986; R.v.St., De Boeck, nr. 34.108, 20 februari 1990.; D. MAREEN, "Hoe verhoudt de materiële motivering zich tot de formele motivering?", T.B.P., 1997, 723-735.) De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (d.w.z. de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.(A. COOLSAET en I. OPDEBEEK, o.c., 104; J. IN 'T VELD en N.S.J. KOEMA, Beginselen van behoorlijk bestuur, Zwolle, W.E.J. Tjeenk-Willink, 1985, 38 en 99-110; P. VAN ORSHOVEN, "De uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen", R.W., 1991-92, 488) Uit de definitie blijkt dat de materiële motiveringsplicht ook een procedureel aspect bevat: de kenbaarheid van de motieven. (De aanvaardbaarheid in rechte moet immers gecontroleerd kunnen worden (zie R.v.St., Rammant, nr. 25.491, 18 juni 1985, R.W., 1986-87, 311; R.v.St., n.v. Cimenteries, nr. 26.852, 9 juli 1986; R.v.St., Osier, nr. 74.935, 3 juli 1998) Gelet op de eerste drie middelen blijkt duidelijk dat de bestreden beslissing niet gedragen is door draagkrachtige motieven, minstens dat deze motieven niet kenbaar gemaakt zijn in de bestreden beslissing. Elk van de hierboven geciteerde middelen omvatten eveneens een schending van de motiveringsplicht aangezien de erin vervatte argumenten niet werden opgenomen in de bestreden beslissing. Verzoeker herneemt dan ook al deze elementen onder de uitdrukkelijke bepaling dat hierdoor werd aangetoond dat de Staatssecretaris faalt in de op haar rustende motiveringsplicht. De rechten van verzoeker zijn dan ook geschonden".

2.3. Verzoeker betoogt samenvattend dat er geen rekening gehouden is met de door hem neergelegde attesten van ziektekostenverzekering en hij verwijst uitdrukkelijk naar het attest van het neutraal ziekenfonds van 19 mei 2014. Voorts stelt verzoeker dat artikel 42 van de vreemdelingenwet is geschonden omdat er geen rekening werd gehouden met het geheel van elementen in het dossier en dat er hem niet gevraagd zou zijn om bijkomende bescheiden over te leggen of om bijkomende inlichtingen te verschaffen.

2.4 De bestreden beslissing werd genomen in uitvoering van artikel 52, §4, lid 5 van het vreemdelingenbesluit en in toepassing van artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

2.5. Uit de attesten van 25 februari 2014 van het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen blijkt dat de referentiepersoon en haar familieleden niet in de regel zijn voor de ziekenfondsdiensten.

Artikel 40ter van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;*
- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument. en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.*

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3 ° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden

Als een attest van geen huwelijksbeletsel werd afgeleverd, zal er naar aanleiding van een onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk waarvoor het attest werd afgeleverd, niet worden overgegaan tot een nieuw onderzoek, tenzij er zich nieuwe elementen voordoen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar. Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden."

2.6. Waar verzoeker verwijst naar het attest van het neutraal ziekenfonds van 19 mei 2014 dat hij voor het eerst bij huidig inleidend verzoekschrift voegt, stelt de Raad vast dat dit attest dateert van na de bestreden beslissing van 8 mei 2014, zodat het bestuur hier geen rekening mee kon houden.

2.7. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De formele motiveringsplicht gebiedt de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt ten aanzien van de opgeworpen schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

2.8. De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetsbepaling, met name artikel 40ter van de vreemdelingenwet gemotiveerd waarom het verblijf van meer dan drie maanden hem geweigerd werd.

2.9. Het bestuur motiveert immers als volgt: *"Als bewijs van ziektekostenverzekering legt de referentiepersoon attesten van het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen d.d. 25.02.2014 voor waaruit blijkt dat zowel zijzelf als haar familieleden als betrokkene niet in regel zijn voor de ziekenfondsdiensten. Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging."*

2.10. De bestreden beslissing gaat aldus in op de door verzoeker aangehaalde elementen en neergelegde stukken. Uit het verzoekschrift blijkt ook dat verzoeker deze motieven kent, zodat een schending van de formele motiveringsplicht niet wordt aangetoond.

2.11. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC